

Obecní kronika

KOSTELNÍ LHOTA

soudružky zvládnout polní práce s. Blechové, která byla na malé hospodářství sama.

Rok 1944

Válka se stupňovala. Poplachy byly častější a i těžší bombardování. Fašisté prohlašovali na všech frontách, ale čím více krutě vystupovali a nastili se.

Na jaře zastavilo auto kolínského gestapa u Vacků. Přijeli jím oznámit, že jejich syn 8. 4. 1944 přišel o život v Berlíně, na následky bombardování. V továrně, museli po náletě nastoupit do práce a po dotknutí se strojem byl zasažen elektrickým proudem. To byl náš mladý občan (ročník 1924), který se stal obětí II. světové války.

Další smutné hlášení došlo z Berlína, kdy tam při náletě přišla o život dne 4. 8. 1944 naše mladá občanka Věra Hubáčková. Protiletický kryt ve kterém byla schována, dostal přímý zásah bombou a všichni v krytu byli zabiti. To byl další zmařený nevinný mladý život, oběť války.

V létě byl bombardován Kolín s rafinérií nafty v
 Gendražicích. Při tomto náletě přišlo dosti lidí o život.
 Letadla přelétávala přes naši obec.
 Ku konci roku, již začínali títat tak zvaní kottláři.
 U Libice ostřelovali osobní vlak a bylo tam ho-
 dně raněných a i mrtvů.

Rok 1945 Imutné vzpomínky na jaro roku 1945 má
 naše obec. Ještě nestoupla tehdy tuhá zima svoji
 radovánku a již němečtí vojáci a důstojníci prováděli
 průzkum mezi obcí a lesem. Bylo mnoho dohadů, ale
 netrvalo dlouho a vše jsme si přečetli na vyhláše o
 pracovní povinnosti na stavění polního vojenského le-
 tiště. Zatažil se nám dech, stdec se sevřelo úzkostí,
 co s námi a naší vesnicí bude. Uvažovali jsme, že
 při takových objektech obvykle býval vesnice vystě-
 hována a neb zničena bombardováním. Nacistický dů-
 stojník se s deseti vojáky usadil v jedné chalupě
 a okamžitě řídil práci na přípravě letiště. Den

co den byla pracovní povinnost na tyto práce a i v neděli. Nasazení pracovníci všelijak sabotovali práci na letišti. Jednou se stratily lopaty, po druhé zase jiné nářadí a po třetí po zapsání docházky i všichni pracovníci. Proto pracovní povinnost byla rozšířena i na okolní obec. Vlese byly připravovány bunkry pro vojsko. Prostor pro letiště činil asi 80 ha orné půdy, kde byla místy zaseta pšenice i žito a jiné. Vše bylo váleováno, rovnáno a úroda ničena. Jednou odpoledne zde přistálo cvičné letadlo a bylo to jediné, které použilo této přistávací plochy. Namísto jen zůstávala velká naděje, že Rudá armáda přijde dříve, než letiště bude v plném provozu.

Na let.

*) Dne 20. dubna 1945 a byla to neděle. Na letišti se pracovalo jako jiný den od 7.00 hod. Asi kolem 8.30 hod. bylo slyšet hukot leteckých motorů a než se kdo mohl vzpamatovat již to

*) Chybné datum - správně 22.4.1945

začalo. Letadlo západních spojenců prolétlo nízko nad vesnicí a oblohou se vracelo zpět. Někteří z obyvatel se dívali jaké je to hezké stříbrné letadlo, ale když natrvalo nebezpečný sklon ke střelbě, rychle se sechovali a již s ohlušujícími rachotem vyšla dávka světelných střel z obou kulometů na letadlo, směrem do vesnice. Účinky střelby byly stršlivé. Ze silnice po nárazu střel lítal ohně a odražené střely se rozlétly po celé vsi. Ještě bylo slyšet dávku ze samopalu, to stříleli fašisté. Byl zasažen dům čp. 67 který začal hořet. Mezi tím v tu dobu zde prolétávalo nízko nad letištěm německé letadlo, které pronásledoval jiný letec spojenců (kottlař). Třetí letadlo zasáhlo lokomotivu na nádraží v Holčově a též zapálilo staniční budovu. Byli tam i ranění. Potom letadla odletěla směrem k Poděbradům, kde sestřelila za městem pronásledované fašistické letadlo. To se odehrálo v pár minutách. Střelba se ozývala ještě z daleka oběma

začali vylézat z úkrytů a i lidé, kteří pracovali na letišti. Jaka' hrozna' podivnana' se vyskytla, hořel dům a na silnici prostřelený vůz s koněm. Z vozu vyskočil náš občan František Peterka živ a zdrav, hůře to bylo s jeho koněm sice stát, ale měl asi pět zásahů a ve voze bylo asi 10 děr po střelách. Pan Peterka starý voják, věděl jak se má' kryt v takovéto situaci. Když viděl, že letadlo míří přímo na něj, lehl si hbitě na dno vozu, kde byl kryt koněm, který sehytal pět střel a tím zachránil člověku život. Hůře to bylo s paní Sekaveovou, která byla zasažena v kostelní lavici střelou a zůstala mrtva.

Hledali jsme příčinu proč letce střílel do vesnice plnou lidí, vědět musel rozpoznat konšský potah od německých nákladních aut, které pronásledoval a oni se ukryli ve vsi a ještě stříleli ze samopalu po letadle. Fasisté, když viděli čeho byli příčinou rychle zmizeli a možná

že ani do svého cíle nedojeli. Snad bylo naše štěstí, že letci měli jiné cíle a neviděli, že bylo po nich střeleno, jinak by letadla ostřelovala střemhlav auta sechovaná ve vsi. Jinak by s námi bylo ještě hůře, neboť vojenská auta byla naložena municí.

Tak Kostelní Lhota mohla být zničena na konci II. světové války. Naše obec zaplatila velmi drazé krvavou daň válce, neboť v Německu nás při náletě přišli o život 2 mladí občané, tehdy nasazeného 24 ročníku. Celkem tedy tři oběti II. světové války.

Čest jejich památce.

Proto již nikdy válku. My chceme žít a pracovat v míru.